

Landslagsmän dödade av israeliska bomber

I ABU DIS UTANFÖR Jerusalem möter jag Ziad Talmas som har spelat för det palestinska fotbollslandslag. Han har bland annat spelat landskamper mot Saudiarabien, Algeriet och Jemen.

Efter Israels krig mot Gaza och den totala förödelsen av hus och infrastruktur, alla döda och alla sårade, så är inte den första prioriteten att laga fotbollsplaner. Allt seriespel i Gaza är stoppat. Ziad Talmas klubb Al Sháta Club kan inte heller upprätthålla sin verksamhet så Ziad ansökte i stället hos de israeliska myndigheterna om att få träna med ett lag på Västbanken. Han fick ett tillstånd som gällde i en månad som han nu hoppas få förlängt. Han är glad för att kunna spela fotboll, men sorgen över släktingar och vänner som dödades i kriget tynger.

Tre av hans landslagskollegor döda-

des också i kriget. Wajeh Mushti, som var försvarsspelare dödades när han sov i sin säng och överraskades av en flygattack. Mittfältsspelaren Aiman Alkort dödades när han gick på gatan, liksom Ziad Talmas gode vän, anfallsspelaren Ali Abu Riala som också dödades också ute på gatan.

– Under 21 dagar kunde vi inte gå ut. Vårt hus träffades inte, men polisstationen nära vårt hus bombades till en grushög. Jag såg attacken och självklart var det skrämmande, jag förstod ju att vi kunde träffas när som helst. Bitar av huset flög omkring och vi tog skydd så gott det gick, säger Ziad Talmas och fortsätter.

– I början lyssnade man på varje explosion man hörde, men när det pågick dygnet runt så till slut hör man det knappt.

Elektriciteten var borta i 26 dagar och vattnet var helt borta i flera omgångar. Vi hade lagrat mat hemma, men det fanns ingen tillgång till bröd eller andra färskvaror.

Situationen i Gaza nu (i juli 2009) beskriver han som att det finns behov av allt.

– Alla som förlorade sina hus lever nu i tält, inget är återuppbyggt. Israelerna bombade sönder cementfabriken och släpper inte in någon cement genom checkpointen. Elen är igång kanske 3–4 timmar om dagen, vatten kanske en dag i veckan. Skolor och sjukhus är i gång, men det saknas både utrustning och mediciner på sjukhusen. Situationen är bedrövlig, men fotbollen hjälper mig att hålla bort tankarna för stunden, säger Ziad Talmas.